

W SOBOTĘ (16 XI) spektaklem Teatru N. N. „Ziemskie pokarmy” zakończył się w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim II Tydzień Polonistów. Na sesję zorganizowaną przez Koło Polonistów KUL złożyły się wykłady ogólne — teoretyczne (poszukujące odpowiedzi na pytania: czym jest metafizyka w literaturze, jakimi metodami można do niej dotrzeć) oraz referaty, które metafizykę w literaturze pokazywały na przykładzie konkretnych autorów (W. Gombrowicz, G. Herling-Grudziński, Cz. Miłosz, A. Wat, B. Leśmian, B. Schulz). Istotnym dopełnieniem naukowej strony tygodnia były spotkania z pisarzami i poetami (G. Kąkol, J. Kornhauserem, R. Krynickim) — twórcami uznanymi przez organizatorów za metafizycznych.

Pomysł sesji „Metafizyka w literaturze XX wieku” zrodził się z po-

Metafizyka jest w literaturze dobrej

trzeby ludzi studiujących, którzy odczuwają nadmiar tekstów na ten temat — mówi dr Andrzej Sulikowski, opiekun Koła Polonistów KUL. — Była to sesja porządkująca nazwę doświadczenia dotyczące metafizyki w literaturze. Przy czym metafizykę rozumieliśmy dość szeroko — jako coś, co przekracza człowieka, jako doświadczenie ludzkiej skończoności, przemijalności, doczesności.

Referaty pokazały wyraźnie, że to, co uznajemy za dobrą literaturę, ma zawsze — choć czasem ukryty — pewien plan metafizyczny, który można wyinterpretować.

Jesteśmy bardzo wdzięczni tegorocznym sponsorom w tym spółce Kadex-Edytor i „Dziennikowi Lubelskiemu”. Dzięki nim mogliśmy płacić normalne w takich imprezach, honoraria, co sprawia, że sesja uzyskuje dobrą markę w Polsce. Świadczy to po prostu o tym, że nie lekceważą się wysiłków badacza, krytyka czy autora.

(rom)